

δι παγγάλην δέσποτα, Ὅπατιον τῆς Γαγγρηνῶν ἐκκλησίας ἐπίσκοπον μετακληθῆναι, συντόμως [249] τὰ λυπηρὰ πρὸς χαριμοσύνην μεταστήσει». ταύτης τῆς καλλίστης συμβουλῆς ὡς παρά τινος τῶν ἀγγέλων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν θεῖον ἀρχιερέα πρεσβεύεται⁽¹⁾ στείλας πρὸς αὐτὸν ἄνδρας μεγάλοις ἀξιώμασιν ἐν τοῖς βασιλείοις τετιμημένους⁽²⁾ καὶ πείθει ἐπιφανῆναι ταχὺ τοῖς ἐν κινδύνῳ καὶ ἀπορίᾳ συνεχομένοις. Ἐλθόντι δὲ τῷ ἀρχιερεῖ μετὰ τοῦ τριχίνου ὥσπερ εἰώθη ἐνδύματος οὐ τὴν πρέπουσαν αὐτῷ τιμὴν προσήγαγον οἱ τῇ πολυτελείᾳ τῶν ἀμφιασμάτων καλλωπιζόμενοι καὶ ταῖς πρᾶξεσιν ἀκοσμοι καὶ μάλιστα οἱ τὴν ἀρειανὴν μανίαν λυττῶντες· ὅθεν γίνεται ταῦτα τῷ δσίῳ, λόγων αἵτια προοιμίου⁽³⁾. Ἐπὶ μέσης γὰρ τῆς βασιλέως αὐλῆς καὶ τῆς αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἀκοῆς καὶ ἀρχόντων καὶ στρατοῦ καὶ πλήθους δορυφόρων λόγον λαμπρὸν καὶ ἐνδύναμον ἐπιδείκνυται πρὸς τοὺς καλλωπιζομένους ἐν τοῖς ἐνδύμασιν· ἐν τῶν ἱματίων γὰρ ἀρπάζειν τὴν ἀρετὴν τῆς ἑαυτοῦ [b] πολιτείας νομίζοντας πείθει πρὸ τῶν πραγμάτων καλὸν εἶναι θεοσεβείας ἔργον τὴν εὐτέλειαν καὶ τὴν ταπείνωσιν καὶ τὸν ἀπέριττον βίον, καὶ διηγεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ εἰς ἄπαν τὸ τῆς πόλεως μέγεθος ὅθεν προελάμβανεν τὴν πεῖραν τοῦ θαύματος ἡ τῶν λόγων ἀκρίβεια· καὶ ὁ πολὺς ἐκεῖνος λαὸς συνηθροίζετο καὶ πάνδημοι δεήσεις ἔξεβοοῦντο τὸν τοῦ θεοῦ θεράποντα ἱκετεύονται καὶ πρὸς τὴν κοίτην τοῦ δράκοντος ἄγουσιν τὸν μέγαν ἐκεῖνον Ὅπατιον. Ὁ δὲ τῆς ἀληθείας μυσταγωγὸς καὶ τῶν Παύλου δογμάτων συνήγορος τὴν τοῦ θεοπεσίου Παύλου μιμεῖται καὶ γνώμην καὶ πρᾶξιν κατὰ τοῦ δράκοντος· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος (*Act.* 28,3) τὴν δακοῦσαν αὐτῷ ἔχιδναν ἀποβιαλλόμενος τῷ πυρὶ κατακαυθῆναι προσέταξεν, οὕτως καὶ ὁ Ἱεράρχης κατὰ τοῦ δράκοντος προβούλευεται. Διὰ γὰρ τὴν κοινωνίαν τῆς πρὸς τὸν ἀπόστολον πίστεως καὶ τὴν ἐπὶ τῷ θαύματι διμοιότητα πιστεύων ἔργασσασι [250] καὶ πεῖσαι βασιλέα καὶ δῆμον καὶ τοὺς τὴν ἀρειανὴν φρενοβλαβείαν νοοῦντας ὅτι καὶ οἱ ἄγριοι θῆρες καὶ τὰ ἰοβόλα ἐρπετὰ ἐπτόνται τῆς διμοουσίου τριάδος καὶ διμολογίας τὸ κήρυγμα, εὐθέως ἐπιστὰς τοῦ ταμιείου τὴν θύραν⁽⁴⁾ ὁ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ θεράπων Ὅπατιος, τὰς μὲν τύρας τοῦ ταμιείου ἴνεψεν, μόνος δὲ ἐκ πάντων εἰς τὸν ἀγῶνα παρίσταται· ἀπαντες γὰρ ἀφέντες αὐτὸν ἔφυγον ἐκ τῆς τῶν αἰρετικῶν ἀστοχίας καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐνδυάζοντες παρογήσιαν, ὅθεν καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῶν δομάτων καθεσθῆναι ἀκινδύνως ὑπέλαβον· ὁ δὲ πλεῖστος τῆς πόλεως δῆμος πόρφω τῶν θυρῶν ἀφειστήκει, ἐν δὲ τῷ κυκλοτερὸς⁽⁵⁾ θεάτρῳ, ἐν φῷ ἢ στήλῃ⁽⁶⁾ Κωνσταντίνου τοῦ πιστοτάτου βασιλέως ὑπάρχει καὶ «φόρον» οἱ ἐνοικοῦντες προσαγορεύουσιν, κελεύει πυρκαϊὰν ἔξαφθῆναι λαμπρὰν ὁ μέγας Ὅπατιος. Καὶ ἡ μὲν πάμινος ἔξεκαίστο, αὐτὸς δὲ πρὸς τὸν κοινὸν τῆς ἀνθρωπότητος λυμεῶνα [b] εἰσπορεύεται ὁάδον κατέχων ἐν τῇ χειρὶ καὶ ποῶτον τῷ δῆματι ἐκφοβεῖ τῆς εἰρήνης μετὰ τὸν τοῦ σταυροῦ τύπον ὥπερ ὅπλον⁽⁷⁾

(1) Accitur *cod²*.

(2) τετιμημένοις *cod.*

(3) *Codex, haud dubie, προοιμίον.* Απ προοιμίον;

(4) *Sic cod.; melius fortasse ἐπὶ τ. θ.; vel τῇ θύρᾳ.*

(5) *Sic codex.* Απ κυκλοτερεῖ; Puto a phrasι «τὸ κυκλ. θέατρον» verbum «κυκλοτερές» quasi indeclinatum pro «theatrum» acceptum esse.

(6) *Columna sine forum Const. cod².*

(7) *Signum crucis arma maxima cod².*